

Nr 132.

Av herr **Gränebo m. fl.**, om ökade anslag till bidrag till främjande av bostadsbyggande på landsbygden och till lånefonden för främjande av bostadsbyggande på landsbygden.

I årets statsverksproposition föreslår Kungl. Maj:t under femte huvudtiteln nedsättning av anslagen till Bidrag till främjande av bostadsbyggande på landsbygden, till Lånefonden för främjande av bostadsbyggande på landsbygden och till Lån till bostadsförbättringsverksamhet med jämnt hälften av de belopp, med vilka de upptagits i innevarande budgetårs stat.

Till Bidrag till främjande av bostadsbyggande på landsbygden föreslås sålunda 10 milj. kronor mot tidigare 20 milj. kronor och till Lånefonden för främjande av bostadsbyggande på landsbygden 7,5 milj. kronor mot tidigare 15 milj. kronor. Däremot har departementschefen upptagit anslaget till Lån till uppförande och förbättring av lantarbetarbostäder med oförändrat belopp, eller 8 milj. kronor. Enligt vederbörande departementschefs förklaring äro de föreslagna beloppen endast att anse som preliminära. Sedan bostadssociala utredningen avgivit andra delen av sitt slutbetänkande är det departementschefens avsikt att senare framlägga proposition för riksdagen med förslag till nya former för låne- och bidragsgivning till enfamiljshus och för bostadsbidrag till barnfamiljer. Egnahemsstyrelsen har i sina riksdagspetita beträffande styrelsens bostadsfrämjande verksamhet begärt, att anslagen under de nämnda titlarna skola upptagas med samma belopp som för innevarande budgetår.

På grund av de allvarliga riskerna för försämring av penningvärdet avser regeringen bland annat att söka begränsa investeringsverksamheten. Byggnadsverksamheten, som under fjolåret ökade starkt i omfattning, bör således enligt regeringens uppfattning i år bringas ned under fjolårets nivå. Produktionen av nya bostadslägenheter bör för hela landet begränsas till 70 000 mot 75 000 förra året.

Med hänsyn till det rådande ekonomiska läget är det givet, att denna begränsning av byggnadsverksamheten är nödvändig. Den kan ju icke få tillåtas konkurrera alltför hårt med annan näringsverksamhet om de knappa tillgångarna på arbetskraft och materiel. Begränsningen av byggnadsverksamheten får dock enligt vår mening icke ske på så sätt, att bostadsbyggandet i städerna gynnas på bekostnad av landsbygden. Bostadsbeståndet på landsbygden är i genomsnitt av lägre kvalitet än städernas. Behovet av både nybyggnader och förbättringsarbeten är fördenskull avsevärt större på landsbygden än i städer och övriga större tätorter. Vid avvägningen av investe-

ringsbegränsningen måste hänsyn tagas till detta förhållande. Detta är så mycket mera motiverat, som det vill synas som om det skulle vara ganska svårt att erhålla byggnadstillstånd på landsbygden.

Nedprutningen av anslagen till främjande av bostadsbyggande och bostadsförbättringar på landsbygden är visserligen av mera formell natur, då förslag till nya grunder för låne- och bidragsgivningen skola föreläggas riksdagen, men vi ifrågasätta det lämpliga i att företaga denna nedskrivning av beloppen, då anslagsfrågorna i alla fall senare skola behandlas i ett sammanhang. Enligt vår mening är det önskvärt, att anslagsbeloppen i enlighet med egnahemsstyrelsens förslag upptagas till samma belopp som i innevarande års budget. De sammanlagda beloppen under de olika anslagstitlarna till främjande av bostadsbyggande på landsbygden för nästa budgetår böra enligt vår mening bli minst lika stora som för innevarande budgetår.

Med anledning av vad som sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 1, femte huvudtiteln, punkt 24 måtte anvisa dels ett reservationsanslag av 20 milj. kronor till Bidrag till främjande av bostadsbyggande på landsbygden och dels ett investeringsanslag av 15 milj. kronor till Lånefonden för främjande av bostadsbyggande på landsbygden.

Stockholm den 21 januari 1947.

C. P. V. Gränebo.

Arthur Heiding.

Gust. E. Andersson.

Gunnar Lodenius.

Bernhard Näsård.
